

EL PERFIL DE

Lluís Valls Taberner, el banquer tranquil

■ L'han qualificat mil i un cops de cavaller florentí. Li escau. Alta estatura, cabells blancs, refinament en el tracte i gust per la conversa. Però també gran capacitat per l'estratègia i sobretot paciència. Sempre ha tingut molt clar que les presses poden fer perdre molts diners. El banc que ell i el seu germà Xavier co-presideixen, el Popular, ha travessat una època de convulsions en el panorama bancari espanyol sense buscar pretendents ni deixar-se seduir. I no els ha anat malament. Potser el fet que Lluís Valls sigui solter i membre numerari de l'Opus Dei ha influït perquè el Popular no s'hagi volgut casar amb ningú. Altres ho atribueixen al seu caràcter prudent. Ara, però, els Valls estan decidits a moure fitxa, veient que de tanta prudència poden quedar-se per vestir sants.

Lluís Valls Taberner, 69 anys, és al Popular des de l'any 53, quan ell i dos dels seus germans van ser cridats des de Barcelona a Madrid pel seu oncle Fèlix Millet, aleshores president de l'entitat. El seu pare, Ferran Valls, fou catedràtic d'Història i diputat de la Lliga durant la República, i sempre havia estat partidari que els catalans coneguessin bé Madrid. Els germans Valls van anar agafant les regnes del negoci i han convertit el banc en un dels més rendibles de l'estat, i fins i tot hi ha qui diu que del món.

De Lluís Valls Taberner no es pot dir que sigui el banquer típic. Té el mateix despatx des que

va arribar a Madrid, però s'hi ha instal·lat una pista d'esquaix. Religiós fins la medul·la, alhora és un lector entusiasta de Maquiavel, això sí, en edicions comentades per Napoleó, i també un devorador de textos de filòsofs xinesos. Destaca, a més, per un humor irònic: admira els atracadors de bancs perquè s'arrisquen per una ccsa que val la pena.

Tot i que sovint ha dit que la grandària del seu banc no el preocupa, ara es declara disposat a fusionar-lo amb un altre. Els Valls tenen un olfacte finíssim per olorar els negocis. I semblen ben disposats a arriscar-se.

■ El Banc d'Espanya no sembla disposat a abaixar els tipus d'interès fins passades les eleccions generals. A part de les raons d'inflació i de pressupostos esgrimides públicament pel governador Luis Àngel Rojo, hi pot haver una altra raó amagada. Una abaixada del preu del diner amb unes eleccions parlamentàries a la vista seria interpretada per tothom com una mesura electoralista inspirada pel mateix Govern espanyol. I Rojo no sembla disposat a desacreditar la independència del Banc d'Espanya tan alegrement.

■ Convergència i Unió podria defensar a Madrid la pròxima legislatura una rebaixa de l'IVA de les autopistes del 16% al 3% i la reforma de l'impost sobre la renda perquè els peatges de les autopistes es puguin deduir. Aquestes dues propostes formarien part de tot un conjunt de mesures que el conseller català de Política Territorial, Artur Mas, estudia amb l'objectiu de racionalitzar els accessos a Barcelona i introduir-hi peatges tous. Membres de CiU han afirmat que no és lògic que l'estat s'hagi estalviat els diners de construir aquestes autopistes i, a sobre, vulgui recaptar impostos entre els usuaris.

La neteja en xifres

